

Arrest

nr. 80 841 van 8 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. ISLAMAJ, die *loco* advocaat Y. MONDELAERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...) A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Yoruba afkomst. U werd geboren te Ibadan op 16 juli 1987 en bleef er uw hele leven wonen. U woonde er samen met uw moeder A.R.(...) en uw jongere broer A.U.(...). Uw ouders hadden een polygaam huwelijk. Uw vader A.Ra.(...) had nog 3 andere vrouwen, waarmee hij ook kinderen had. Uw vader woonde niet permanent bij jullie in. U werkte uw secundair onderwijs af en studeerde daarna nog boekhouden aan de hogeschool in Ogun state. Daarna werkte u als grafisch designer. Uw vader deed van jongs af aan de verering van afgoden

(idol worshipping), net zoals uw grootvader. Uw moeder stond daar niet achter. Rond december 2010 hebt u zich bekeerd tot de islam. Uw moeder was ervan op de hoogte, maar uw vader niet. Om de 6 jaar is er een feest voor de afgoden. Op 14 april 2011 zou het volgende feest plaatsvinden. Op 13 februari 2011 vond een voorbereidende vergadering voor het feest plaats. Uw naam werd toen gekozen door de voodoopriester. Dit betekende dat u op het feest op 14 april 2011 meegenomen zou worden naar een kamer waar u uw hele leven afgoden zou moeten vereren. Op het vorige feest in 2005 werd uw halfbroer A.(...) hiervoor aangeduid. U hebt hem sindsdien niet meer gezien. Op 15 februari 2011 hoorde u dat uw moeder ruzie had met uw vader. Daarna vertelde uw moeder dat u gekozen was en wat de gevolgen waren. Uw moeder had uw vader gesmeekt om iets te doen, maar uw vader zei dat de traditie gerespecteerd moest worden. Op 16 februari 2011 ging u met uw moeder naar de politie, maar ze wilden u niet helpen omdat het volgens hen een familiezaak betrof. Vervolgens belde uw moeder haar broer, meneer L.(...). U hebt het gesprek niet gehoord, maar op 18 februari 2011 kwam uw oom, meneer L.(...), die een christen is, naar jullie huis. Die nacht zijn u en uw oom samen gevlucht naar zijn huis in Iyanapaja in Lagos state. Op 25 februari 2011 verloor u uw bewustzijn. Pas op 27 februari 2011 werd u wakker en zag dat u dat u zich bij een voodoo-priester bevond. De voodoo-priester zei dat u ziek was omdat er een vloek op u rustte vanwege uw weigering om uw leven te wijden aan het vereren van afgoden. De voodoopriester zei dat u moest terugkeren naar uw dorp of het land moest verlaten indien u niet wilde sterven. Dezelfde dag belde uw oom zijn vriend, meneer B.(...), maar u hoorde het gesprek niet. Op 2 maart 2011 ontmoette u meneer B.(...) in Tin Can Island. Daarna verloor u opnieuw uw bewustzijn. Pas op 17 maart 2011 werd u wakker. U bevond zich in een gesloten ruimte. Meneer B.(...) kwam u regelmatig eten geven, maar vertelde u niet waar u was. Op 26 maart 2011 kwam meneer B.(...) en nam u mee langs een pijp en een trap. Plots waren jullie in een treinstation. Jullie namen de trein en 2 uur later kwamen jullie aan in het station Brussel-Noord. Op 28 maart 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een geboorte-akte, een schooldiploma en schoolresultaten neer.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u werd gedwongen om uw hele leven te wijden aan de verering van afgoden (gehoor CGVS, p.10). Hierbij kunnen echter volgende bedenkingen gemaakt worden.

Om te beginnen zijn uw verklaringen over uw gedwongen aanstelling om levenslang afgoden te vereren vrij vaag. U zegt enkel dat u in een kamer zou worden opgesloten en er uw hele leven zou moeten blijven om afgoden te vereren (gehoor CGVS, p.9). Ook uw kennis over de activiteiten van uw vader zijn erg beperkt en vaag. U stelt enkel dat hij elke dag mensen ontvangt in een kamer en dat ze hem hiervoor betalen (gehoor CGVS, p.4,7). Uw halfbroer A.(...) verdween in 2005, maar u stelde zich er nooit veel vragen over en uw verklaringen over zijn verdwijning zijn vaag. U stelt dat hij bij het vorige feest opgesloten werd in een kamer, dat niemand hem nog gezien heeft en dat hij nu dood zou zijn (gehoor CGVS p. 6,9,11). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u uw secundair onderwijs hebt afgewerkt, daarna nog aan de hogeschool hebt gestudeerd en vervolgens werkte als grafische designer (gehoor CGVS, p. 5). U verklaarde ook dat u in december 2010 besloot om u te bekeren tot de islam (gehoor CGVS, p. 3,8). Dergelijk hoogopgeleid profiel en merkbaar zin voor initiatief enerzijds valt moeilijk te rijmen met de gebrekkige en vage kennis die u doorheen uw gehoor tentoon spreidt anderzijds. Uw onwetendheid betreffende gebeurtenissen met een grote impact op uw leven komen dan ook weinig plausibel over.

Verder valt uit uw verklaringen niet af te leiden dat u daadwerkelijk gedwongen werd om uw hele leven afgoden te vereren. In het verleden, dus voor uw vermeende aanstelling op 13 februari 2011 om uw hele leven afgoden te vereren, heeft uw vader u nooit voorbereid om afgoden te vereren. In het algemeen heeft hij er nooit veel over gezegd (gehoor CGVS, p.7, 11). Over uw vermeende aanduiding op 13 februari 2011 hoorde u enkel dat uw ouders ruzie maakten en later heeft uw moeder erover verteld. Uw vader heeft er zelfs nooit iets over gezegd (gehoor CGVS, p.10,11). U had dus enkel uw moeders informatie als bron en hebt nooit moeite gedaan om deze informatie te controleren of om er meer over te weten te komen. Op basis van deze informatie kan allerminst geconcludeerd worden dat u daadwerkelijk gedwongen werd om uw hele leven afgoden te vereren.

Daarnaast hebt u nooit moeite gedaan om uw vader te bevragen over het feit of u inderdaad aangeduid was om afgoden te vereren en hem in te lichten over het feit dat u helemaal geen afgoden wilde verafgoden. In het verleden, dus voor uw vermeende aanstelling op 13 februari 2011 om uw hele leven afgoden te vereren, hebt u uw vader nooit gezegd dat u niet geloofde in het vereren van afgoden, omdat hij kwaad zou worden (gehoor CGVS, p. 7). Ook nadat u op 13 februari 2011 van uw moeder gehoord had over uw vermeende aanstelling, hebt u het er nooit met uw vader over gehad. U hebt hem ook niet gezegd dat u eigenlijk bekeerd was tot de islam (gehoor CGVS, p. 11). Nochtans had u nog 2 maanden de tijd, namelijk tot het feest op 14 april 2011 (gehoor CGVS, p. 6,11) om deze zaak met uw vader te bespreken en hem te overtuigen van het feit dat u helemaal niet geschikt was voor deze taak en dat u zelfs bekeerd was tot een andere godsdienst. Immers, het lijkt weinig zinvol om iemand levenslang aan te stellen om afgoden te vereren, als die persoon eigenlijk helemaal niet in afgoden gelooft en zelfs een andere godsdienst belijdt. Het feit dat u dergelijke zaken nooit met uw vader besproken hebt, toont aan dat u er niets aan gedaan hebt om dit probleem op te lossen en uw lot te ontlopen. Dit relativeert dan ook de ernst van de door u voorgehouden vrees.

Verder frappeert uw passieve houding betreffende gebeurtenissen met een grote impact op uw leven. U hoorde van uw moeder dat u op de vergadering aangeduid werd om opgesloten te worden. U hebt zich hier bij niemand meer over geïnformeerd. U hebt het ook niet met uw vader besproken. U weet ook niet waarom u gekozen werd, maar deed geen pogingen om dit te achterhalen (gehoor CGVS, p.6,8,10). Uw moeder belde haar broer en hij kwam u de volgende dag ophalen. U had het gesprek tussen uw moeder en uw broer niet gehoord (gehoor CGVS, p. 6). Vervolgens belde uw oom een vriend om uw vertrek uit het land te regelen, maar ook dat gesprek hebt u niet gehoord (gehoor CGVS, p.6). Toen u erop gewezen werd dat u de verantwoordelijkheid voor allerlei gebeurtenissen in uw leven steeds bij een ander legt, antwoordde u dat dit klopt. Op de vraag of alles wat gebeurde niet uw keuze was, maar dat u eigenlijk een speelbal van andere mensen was, antwoordde u bevestigend. U verklaart ook dat het niet uw keuze was om naar Europa te komen (gehoor CGVS, p.12,13). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u uw secundair onderwijs hebt afgewerkt, daarna nog aan de hogeschool hebt gestudeerd en vervolgens werkte als grafische designer (gehoor CGVS, p. 5). U verklaarde ook dat u in december 2010 besloot om u te bekeren tot de islam (gehoor CGVS, p. 3,8). Dergelijk hoogopgeleid profiel en merkbaar zin voor initiatief enerzijds valt moeilijk te rijmen met de passieve, onwetende houding die u doorheen u gehoor tentoon spreidt anderzijds. Uw passieve houding betreffende gebeurtenissen met een grote impact op uw leven komt dan ook weinig plausibel over.

U verklaart dat u op 25 februari 2011 uw bewustzijn verloor en pas op 27 februari 2011 wakker werd bij de voodoopriester. Op 2 maart 2011 verloor u opnieuw uw bewustzijn. Pas op 17 maart 2011 werd u terug wakker op een schip naar België (gehoor CGVS, p. 6,12). Eerst en vooral is het bizar dat u enerzijds verklaart dat u niet gelooft in de afgoden en dat u bekeerd bent tot moslim, maar dat u anderzijds verklaart dat u 2 keer bent flauwgevallen omdat er een vloek van de afgoden op u rust (gehoor CGVS, p. 7,8,12). Bovendien is de vloek waarover u het heeft gestoeld op bijgeloof en zodanig niet objectief te toetsen. Eveneens is het vreemd dat u van 2 maart tot 17 maart 2011, dus gedurende 2 weken, bewusteloos was, maar dat u zich goed voelde toen u terug wakker werd (gehoor CGVS, p.6). Van iemand die 2 weken bewusteloos geweest is, lijkt het weinig aannemelijk dat hij zich goed voelt bij het wakker worden. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u 2 keer langdurig buiten bewustzijn bent geweest ten gevolge van een vloek. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw bezoek aan de voodoopriester op 27 februari 2011 en aan het feit dat u bewusteloos was en plots wakker werd op een schip naar België (gehoor CGVS, p.6).

Uit al het voorgaande blijkt dat in het algemeen geen geloof gehecht kan worden aan uw beweringen en dan in het bijzonder uw bewering dat u gedwongen werd uw hele leven te spenderen aan het vereren van afgoden. Bijgevolg kan u bezwaarlijk stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u neergelegde geboorteakte, schooldiploma en schoolresultaten betreft: deze documenten geven informatie over uw identiteit, nationaliteit en schoolloopbaan, gegevens die hier niet meteen betwist worden. Uw geboorteakte legde u pas op 9 januari 2012 bij het CGVS neer. Op de vraag waarom u uw geboorteakte niet neergelegd hebt bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 maart 2011, verklaarde u dat het in een klein vakje in uw rugzak zat en dat u het pas later hebt gevonden (gehoor CGVS, p.5). Deze verklaring komt weinig overtuigend over. Men zou immers mogen verwachten dat u weet welke documenten u meeneemt bij de vlucht uit uw land van herkomst. Men zou eveneens mogen verwachten dat men alle relevante documenten die men in het bezit heeft, neerlegt bij

het eerste contact met de asielinstanties. Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw reisweg zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.(....)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst naar de motieven van de bestreden beslissing en verwijst naar het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat de vaagheid met betrekking tot het doen en laten van zijn vader zeer normaal is en dat hij verzoeker nooit de kans gaf om bij hem te komen en dat hij optrad als traditioneel genezer als verzoeker bij hem kwam. Hij stelt dat zijn vader met verschillende vrouwen leefde en sporadisch bij hem langs kwam. Hij merkt verder op dat er op het platteland een orale en geen schriftelijke cultuur heerst en traditionele Afrikaanse godsdiensten zouden nog diepe wortels hebben en deels in een cultuur van geheimhouding baden. Hij merkt op dat hij op het moment dat A(...) verdween niet thuis was vermits hij in een internaat zat. Hij zou ook pas op 13 februari 2011 hebben vernomen dat A (...) dood was via zijn moeder. Hij stelt dat in een context van polygamie de contacten tussen half broers niet zo nauw zijn en er ook een belangrijke geografische afstand was. Verzoeker stelt dat hij wel naar zijn vader is geweest en die zou hebben gezegd dat er niets kan worden gedaan aan het feit dat hij uitgekozen is. Verzoeker stelt dat zijn vader zich voornamelijk richtte naar zijn moeder en hij zou tot driemaal toe onverwachts langs zijn gekomen. Verzoeker stelt verder dat hij lange tijd buiten westen is geweest en hij niet gelooft in het vereren van afgoden, maar hij stelt dat hij er wel van overtuigd is dat sommige traditionele genezers over krachtige middelen beschikken. Een terugkeer naar zijn land zou voor verzoeker zo goed als zeker de dood tot gevolg hebben.

Verzoeker besluit dan ook dat er in zijn hoofd een gegronde vrees is voor vervolging in de zin van artikel 1, (A) 2 van de Conventie van Genève en de motieven van de bestreden beslissing doen hieraan volgens verzoeker geen afbreuk.

2.2. De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook

moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De bestreden beslissing stelt onder meer: *“Om te beginnen zijn uw verklaringen over uw gedwongen aanstelling om levenslang afgoden te vereren vrij vaag. U zegt enkel dat u in een kamer zou worden opgesloten en er uw hele leven zou moeten blijven om afgoden te vereren (gehoor CGVS, p.9). Ook uw kennis over de activiteiten van uw vader zijn erg beperkt en vaag. U stelt enkel dat hij elke dag mensen ontvangt in een kamer en dat ze hem hiervoor betalen (gehoor CGVS, p.4,7). Uw halfbroer A.(...) verdween in 2005, maar u stelde zich er nooit veel vragen over en uw verklaringen over zijn verdwijning zijn vaag. U stelt dat hij bij het vorige feest opgesloten werd in een kamer, dat niemand hem nog gezien heeft en dat hij nu dood zou zijn (gehoor CGVS p. 6,9,11). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u uw secundair onderwijs hebt afgewerkt, daarna nog aan de hogeschool hebt gestudeerd en vervolgens werkte als grafische designer (gehoor CGVS, p. 5). U verklaarde ook dat u in december 2010 besloot om u te bekeren tot de islam (gehoor CGVS, p. 3,8). Dergelijk hoogopgeleid profiel en merkbaar zin voor initiatief enerzijds valt moeilijk te rijmen met de gebrekkige en vage kennis die u doorheen uw gehoor tentoon spreidt anderzijds. Uw onwetendheid betreffende gebeurtenissen met een grote impact op uw leven komen dan ook weinig plausibel over.”*

Verzoeker weerlegt de vaagheid van zijn asielaanvraag niet. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van zijn asielmotieven en het summier ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven en ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers argumentatie bevat geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

Wat betreft het stuk 3 dat verzoeker neerlegt, met name een artikel getiteld: *“Traditional religion in Africa”*, stelt de Raad vast dat de loutere verwijzing naar en neerlegging van persartikels van algemene aard over de toestand van het land van herkomst persoonlijke vervolging niet bewijst in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke zoals blijkt uit bovenstaande analyse.

Verzoeker heeft zijn asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in
vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS